

בבית המשפט העליון

ע"א 2608/23

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המערער: עו"ד יגאל שגיא

נגד

המשיב: רשות המסים באמצעות פקיד שומה ת"א 1

ערעור על החלטתו של בית משפט השלום בתל אביב-יפו מיום 15.3.2023 בתיק ת"א 48745-11-22 אשר ניתנה על ידי השופטת מ' ספינזי-שניאור; בקשה למתן סעד זמני מיום 29.3.2023

בשם המערער: בעצמו

פסק-דין

זהו ערעור על החלטת בית משפט השלום בתל אביב-יפו (השופטת מ' ספינזי-שניאור) מיום 15.3.2023 בת"א 48745-11-22 שלא לפסול את עצמו מלדון בהליך.

1. ביום 22.11.2022 הגיש המערער, עורך דין במקצועו, תביעה לסעד הצהרתי לפיו הוא פרע "ביתר" את חובו למשיב בהתאם לפסק דין שניתן בעניינו בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (ע"מ 1120/05 וע"מ 1113/07; להלן: פסק הדין בערעורי המס), וכי עתה המשיב חייב לו סכום כסף מסוים. עוד נתבקש בכתב התביעה "צו עשה" המורה על סגירת תיק הוצאה לפועל שפתח המשיב נגד המערער (להלן: הליך ההוצל"פ).

2. בסמוך לאחר הגשת התביעה הגיש המערער בקשה לסעד זמני, שבה ביקש להורות למשיב להימנע מלבצע "פעולות עיקול, כינוס, מימוש ומכירה" של נכסיו. לאחר דיון שהתקיים ביום 20.12.2022, המותב דחה בקשה זו (להלן: החלטת הסעד הזמני) וצייין בהחלטתו מיום 22.12.2022, בין היתר:

א. על פני הדברים נראה כי סיכויי התביעה אינם גבוהים במיוחד. [המערער] למעשה מבקש שיקבע במסגרת התביעה העיקרית - כי פסק הדין שעל בסיסו נקבע יש לו חוב כלפי המשיב, חוב [ש]מכוחו הוטלו העיקולים ומתקיימים הליכי מימוש - בטל מעיקרו. לשון אחר- בקשת [המערער] מטרתה למעשה ניסיון לבטל בדרך עקיפה את פסקי [ה]דין שניתנו על ידי המותבים [ה]אחרים בערכאות אחרות. ב. בכל הכבוד לא ברור מהיכן יש למותב זה את הסמכות לעשות כן. ג. לפיכך כאמור נדמה כי סיכויי התביעה אינם גבוהים."

עוד ציין המותב כי מאזן הנוחות אף הוא אינו נוטה לטובת המערער. על רקע זה הורה המותב למערער להבהיר "האם הוא מבקש להמשיך בהליך העיקרי, אם כן כיצד הוא מבקש להמשיך ובפני איזו ערכאה".

3. ביום 22.12.2022 הגיש המערער בקשה לתיקון פרוטוקול הדיון שהתקיים בנוגע לבקשה לסעד זמני. המותב דחה בקשה זו ביום 9.1.2023 והסביר, בין היתר, כי התיקונים שנתבקשו "אינם מהותיים לדיון" ואין בהם "כדי לשנות לגופם של דברים". בקשת רשות ערעור שהגיש המערער על החלטת הסעד הזמני – שבגדרה העלה גם השגות בנוגע לפרוטוקול הדיון – נדחתה ביום 11.1.2023 (רע"א (מחוזי ת"א) 135-01-23). בקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" שהגיש המערער נדחתה אף היא, ביום 22.1.2023 (רע"א 528/23).

4. ביום 26.1.2023 הגיש המערער בקשת פסלות בטענה כי דעתו של המותב "נעולה" ואין ביכולתו לנהל את ההליך כראוי. המערער טען כי בניגוד לאופן שבו הוצגו הדברים על ידי המותב, תביעתו למתן סעד הצהרתי התבטטה על פסק הדין בערעורי המס ולא ביקשה לבטלו; והליך ההוצל"פ לא נפתח בעקבות אותו פסק דין, אלא בעקבות שומות שהוציא המשיב. נוכח האמור טען המערער כי אין ממש בקביעה שהוא חותר לביטול פסק הדין בערעורי המס, והוא הוסיף והעלה השגות על מסקנות המותב בנוגע לסיכויי התביעה ולמאזן הנוחות. המערער טען אפוא כי החלטת הסעד הזמני הייתה "חסרת יסוד" ונסמכה על נימוקים "מופרכים"; כי היא צפויה לגרום לו ולמשפחתו נזק משמעותי; וכי היא מעידה על משוא פנים לטובת המשיב. עוד חזר המערער על טענתו כי חלק מההתרחשויות בדיון מיום 20.12.2022 לא תועדו בפרוטוקול, והוא הוסיף והלין על "יחס[ו] המבטל" של המותב לבקשתו לתיקון הפרוטוקול. עוד טען המערער בהקשר זה כי חלק מהדברים שנאמרו ולא תועדו, היה בהם כדי להוביל לקבלת התביעה או

לקבלת הבקשה לסעד זמני. לבסוף נטען כי העובדה שהמערער נתבקש להבהיר אם הוא עומד על המשך בירור ההליך, מעידה אף היא על משוא פנים מצד המותב.

המשיב, מצדו, הודיע כי הוא מתנגד לבקשת הפסלות. בתגובה הגיש המערער ביום 6.2.2023 תשובה לעמדת המשיב, שבה חזר על טענת הפסלות והוסיף כי העובדה שהמותב הורה למשיב להגיב לבקשה, מהווה אף היא הצדקה לפסילתו.

5. ביום 9.2.2023 דחה המותב את בקשת הפסלות (להלן: החלטת הפסלות הראשונה). המותב קבע כי הבקשה הוגשה בשיהוי המצדיק כשלעצמו את דחייתה, ומכל מקום, כי דחיית הבקשה לסעד זמני אינה מעידה שדעתו "ננעלה". הוא הדין, כך נקבע, ביחס להחלטות בעניין תיקון הפרוטוקול וקבלת תגובת המשיב לבקשת הפסלות. באשר להחלטה להורות למערער להבהיר אם הוא עומד על תביעתו, הוסיף המותב וציין:

"משנדחתה הבקשה לסעד זמני, שוב אין עוד לתביעה העיקרית שהגיש [המערער] ושעניינה מתן פסק דין הצהרתי כל רלוונטיות. משכך מטרת ההחלטה הייתה לאפשר [למערער] - ככל שיחפוץ - להגיש בקשה לתיקון כתב תביעה מתביעה לסעד הצהרתי לתביעה כספית."

6. ביום 23.2.2023 הגיש המערער בקשה לעיון מחדש בהחלטת הסעד הזמני, בטענה כי נפלו טעויות בהחלטת המותב וכי חל שינוי נסיבות מאז שניתנה. שינוי הנסיבות, כך הסביר המערער, נובע מ"אי מודעות כבוד השופטת למידע אשר יכול היה להניא [א] אותה מלתת את החלטתה המקורית" – ובפרט לעובדה שהמערער אינו חותר להביא לביטול פסק דין. ביום 26.2.2023 דחה המותב את בקשת המערער, בצינו כי לא הוכח שינוי נסיבות מהותי אשר מצדיק בחינה מחודשת של ההחלטה. ביום 28.2.2023 הגיש המערער בקשה "לתיקון ושינוי" החלטת המותב מיום 26.2.2023, אך בקשה זו נדחתה אף היא בהחלטה תמציתית מיום 1.3.2023.

7. ביום 15.3.2023 הגיש המערער בקשה נוספת לפסילת המותב, שבה הלין על כך שהמותב דחה ללא הנמקה את בקשותיו לעיון מחדש בהחלטת הסעד הזמני, וטען כי היה על המותב להידרש לטעויות שנפלו באותה החלטה. לטענת המערער, החלטותיו האחרונות של המותב "נועדו להטיית משפט מכוונת" נגדו, והן מעידות "שכבודה חמקה בדרך זו במכוון מכל הידרשות ומכל התייחסות ל'קביעותיה השגויות' בהחלטתה הנ"ל – כדי להותירן על כנן [...]". עוד חזר המערער על טענותיו בעניין ההצדקות למתן סעד זמני ובעניין פרוטוקול הדיון מיום 20.12.2022, והסביר כי משערכאות הערעור נמנעו

מלהתערב בהחלטות המותב – לא נותרה בידו ברירה אלא להגיש בקשת פסלות. כמו כן הלין המערער על נימוקי המותב בהחלטת הפסלות הראשונה, ועל כך שהמותב נמנע מלהתייחס לסוגיית הפרוטוקול ולטענה כי המערער כלל אינו חותר לביטול פסק דין. עוד הלין המערער על קביעת המותב כי "משנדחתה הבקשה לסעד זמני, שוב אין עוד לתביעה העיקרית [...] כל רלוונטיות", ולשיטתו קביעה זו סותמת את הגולל על התביעה כולה.

בהמשך יום 15.3.2023 דחה המותב את בקשת הפסלות בהחלטה תמציתית, שבה צוין כי לא חל שינוי נסיבות מעת שניתנה החלטת הפסלות הראשונה.

8. מכאן הערעור שלפניי, שבצדו הגיש המערער בקשה למתן סעד זמני המורה למשיב להימנע מלנקוט נגדו פעולות עיקול, כינוס, מימוש ומכירה של נכסיו. המערער עומד על השגותיו בנוגע לדחיית בקשותיו לעיון חוזר, והוא מסביר כי החלטות אלו הן הן שינוי הנסיבות שחל מאז מתן החלטת הפסלות הראשונה – כך שלא היה מקום לדחות את בקשת הפסלות השנייה ללא נימוק. כמו כן חוזר המערער ומדגיש כי בניגוד לאופן שבו תוארו הדברים על ידי המותב, תביעתו לא נועדה להביא לביטול פסק הדין בערעורי המס – ולגישתו קביעתו השגויה של המותב הובילה, שלא בצדק, לדחיית טענותיו בהליכי הערעור על החלטת הסעד הזמני.

המערער מוסיף וטוען כי "התחמקות[ו]ן השיטתית" של המותב מלנמק את החלטת הסעד הזמני ואת הקביעה כי המערער מנסה לבטל פסק דין קודם, מלמדת שהחלטת המותב היא שגויה, "שאובה מהאוויר ונועדה להטות משפט לרעת[ו]ן" של המערער. עוד נטען כי מסקנות המותב בעניין סיכויי ההליך ומאזן הנוחות מהוות "מערך" של קביעות "חסרות יסוד, מופרכות ו-כוזבות". לשיטת המערער, החלטת הסעד הזמני מכריעה למעשה את גורל ההליך העיקרי כולו, אף לפני שהתקיים בו קדם משפט.

9. עיינתי בטענות המערער ובאתי לידי מסקנה כי דין הערעור להידחות. כפי שנפסק לא אחת, אין הגבלה על מספר בקשות הפסלות שניתן להגיש בהליך מסוים, אך ככל שמוגשת בקשת פסלות נוספת באותו הליך, יש להצביע על עילה חדשה שצמחה לאחר מתן החלטת הפסלות הקודמת (ראו, מני רבים: ע"א 9614/17 פלוני נ' פלונית, פסקה 4 (13.12.2017)). בע"מ, פסקה 15 (16.3.2023); ע"א 9614/17 פלוני נ' פלונית, פסקה 4 (13.12.2017)). כמו כן, אין מקום לשוב ולהעלות בערעור פסלות טענות שנדונו ונדחו בהחלטת פסלות קודמת, שכן – כפי שנפסק בהקשר דומה – תהא בכך "הארכה למעשה של פרק הזמן [...] להגשת ערעור פסלות", וזאת אין להלום (ע"פ 528/14 גולן נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (26.1.2014); וראו גם: ע"א 6212/22 קרשין נ' זילברמן, פסקה 9 (22.9.2022)). לפיכך,

אין מקום להידרש בשלב זה לטענות המערער בנוגע להחלטת הסעד הזמני או בנוגע לפרוטוקול הדיון מיום 20.12.2022 – טענות אשר עמדו, כאמור, במוקד בקשת פסלות קודמת שנדחתה ולא הוגש בעקבותיה ערעור.

10. למעלה מן הצורך, אציין כי לא מצאתי שאיזו מן הטענות שהעלה המערער בהקשר זה מקימה עילה לפסילת המותב. כך למשל, אינני סבורה כי הקביעות שנכללו בהחלטת הסעד הזמני מלמדות על "נעילת" דעתו של המותב. השגות המערער על החלטה זו הן "ערעוריות" במהותן ואין מקום להידרש אליהן בהליכי פסלות (ראו והשוו: ע"א 7261/20 פלונית נ' פלוני, פסקה 11 (17.12.2020); ע"א 8298/20 פלונית נ' פלוני, פסקה 7 (31.1.2021)). זאת ועוד: השגות המערער בנוגע לסעד הזמני נדחו, כאמור, על ידי ערכאות הערעור, ולא אחת כבר נפסק כי בקשת פסלות אינה אפיק שיורי לטענות שנדחו בהליכי ערעור (ע"א 6257/22 פלוני נ' פלונית, פסקה 14 (13.11.2022)). כמו כן, קביעת המותב בהחלטת הפסלות הראשונה לפיה התביעה אינה רלוונטית, נועדה – כפי שהדגיש המותב – להבהרת המשוכות הדיוניות הקיימות ביחס לתביעה במתכונתה הנוכחית, ולא מצאתי כי יש בכך משום הבעת עמדה לגופן של טענות המערער בנוגע לחובותיו כלפי המשיב (ראו והשוו בהקשר זה: ע"פ 4817/22 מלון חוף בע"מ נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (23.8.2022); ע"א 8059/21 פלוני נ' פלוני, פסקה 10 (23.1.2022); ע"א 3443/22 זמן שעונים ותכשיטים בע"מ נ' רוטמן, פסקה 9 (10.8.2022)).

11. אף לא שוכנעתי כי קמה בענייננו עילת פסלות עקב דחיית הבקשות לעיון חוזר בהחלטת הסעד הזמני. כפי שצוין לעיל, המותב קבע ובצדק שלא הוכח שינוי נסיבות מאז מתן ההחלטה בעניין הסעד הזמני אשר מצדיק עיון מחדש בה ומכל מקום, השגות המערער על קביעה זו מהוות אף הן טענות "ערעוריות" שאין מקומן בהליך פסלות. כמו כן, לא מצאתי פגם בכך שהחלטת הפסלות נושא הערעור דנן נוסחה באופן תמציתי – וזאת מכיוון שהטענות שהעלה המערער בבקשת הפסלות דומות בעיקרן לטענות שהעלה בבקשותיו לעיון חוזר וכן בבקשת הפסלות הראשונה, אשר נדחתה לגופה (השוו: ע"א 8607/22 פלוני נ' פלונית, פסקה 7 (21.3.2023)).

12. נוכח מסקנתי כי דין הערעור להידחות לגופו, בקשת המערער למתן סעד זמני בערעור אף היא דינה להידחות. בשולי הדברים אציין כי יש טעם לפגם בהתנהלותו הדיונית של המערער בהקשר זה, שכן הבקשה לסעד זמני בערעור זהה בעיקרה לבקשה למתן סעד זמני אשר הוגשה בפני המותב ונדחתה. עוד אציין כי בקשת הפסלות, כמו גם הערעור שלפניי, נוסחו בלשון בוטה שאין לה מקום.

13. הערעור נדחה, אפוא, ועמו נדחית גם הבקשה לסעד זמני בערעור. משלא נתבקשה תשובה לערעור לא ייעשה צו להוצאות.

ניתן היום, י"א בניסן התשפ"ג (2.4.2023).

ה נ ש י א ה